

ACC. N:R M. 14929:1-10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: ^{från} Pet. Bjärnman
 Härad: V. Löinge Berättare: olika personer
 Socken: N. Åarp Berättarens yrke: _____
 Uppteckningsår: 1960 Född år _____ i _____

Lyddande, utvecklande och roande
föremål för barn i krypåldern. s. 1-10.

LMF 114

(se M. 14956:1-2. !)

31/10-60

Lära i Lantfrigan i formuler L.U.F. 114
 Han berättar med ungefär följande
 Namn på barnen i gäststugan som
 långa i loken och med följande lockning
 man påte den i gäststugan för att den
 låra sig gå, men påte den på en
 fitt och en matia på galvet omgärdade
 den med kuddar på alla sidor och
 att de inte kunde falla och slå sig
 m m. På muren här har vi en s.k.
 "gackebräda" som fäster i en stång från
 gäststugan med lagom höjd för be-
 räkna att kunna gå fästas denna bräda
 med en spint och en nagel, när barnet
 gick den "gackebrädan" runt runt
 kring stängarna i loken och kunde inte falla
 och slå sig. Här även av en gammal
 man, nu död, hört att i hem hem-

Kom för 1850 Fallet, fjödernas barn till om
 fästen vid en kordben även vid en
 fiad (de modern var med på arbetet)
 Någon som hjälper på fjödbarn har jag
 ej hört men de de vara 2 à 3 år färd
 kom den ofta till barn på 1900 Fallet
 Barn växer i arbete mycket tidigt, de
 fästa 4 à 5 åringer ofta utan djuren i
 skogarna. Vid dessa tillfällen försades
 de ofta med en kordben om halan
 liden har blivit. Inga av en gammal
 man i Skivarp, N. Skivarp och den född
 1852. (nu död för många år sedan)
 Barnen lärdes ännu med kordben även matades
 av modern på att han byggade maten och
 de ofta stoppade den i barnets mun
 barnen fick "bröd luggar", "färd luggar"
 "äber luggar" m. m. Lite gammal tidigt

lära sig säga på en liten lygduk i vilken
man lagt mynnan omt etc. den lygbiten
kallas för "modaknuden" eller "bucknu-
den" = (Modaknuten eller bucknuten.)
Ofta gavs de barnen en skapad (moda)
eller en på polsterbänk och säga på ännu
samm, i borta från en vialla (kåter på
spalshet i Håvleholm) och säga på i synne-
het då de bājade på "omt för Lunde".
Påstaden förkom i slutet på 1800-talet
annars hade barnen av någon äldre övert
påtten eller en spinn eller rent av
utan för läran då den försvunnit sina
naturlighet. Oftast fick dessa säga sig
själv som de kunde, och då best de
ja bejden som fick säga emellan
eller om de i borta från funna byer
villat på längd afian var acerrant på 1800-talet

fattigdomen var stor, barnen var många
i de flesta familjer och man skaffade klä-
dant, kassa, förra hundjuren, deklaga i
area på lantbrukets förskämmande arbete.
Hos farpare och beståndssittare var det
ända sämre ställt, de begärde färs och
om en skädes 3 för många med dyg-
bäcken. Den kunnade och kunnade säga
ut från skolan för att de hade den färs
en brödbak och färs och en skädes
en ge dem därför var ju och i barn-
dågligheten mycket stor enligt vår
kyrkoböcker. En gammal gammal ¹⁸⁶¹ berättelse
för mig att i kunnas barn färs inga
gär utan jord gärs, många barn färs
och vi var så lundiga att vi av jorden för
gärs och så skädes vi "färs" de kunnas skärs
av färs som färs utan på spinn och färs

på detta sätt. Sedan daffade vi dessa i
vattnen med lite salt i och när vi hade
så många så vi kunde äta oss mätta
då trokade vi Gud. Vi var 8 stycken och
för oss som var borta för arbetet dag-
ligen (dessa var för bara 100 år sedan)

Barnen hade i många fall en full allas
en liten skål, som små lag de ju i
kaggen och bandas fast där de mer
gick ut om ej något större barn
såg efter dem. En liten 3-åring kunde
ofta få vara sin mindre systas
huvud. De inte som var inne jag.
Hon gjer sitt en 3-åring bara ett barn-
kan man då mer sked och ge den
än dricka ur en kopp.

Ofta kunde det än en kypande barn fick

en upp och medrörelse från att sjunga
nå på galor och ofta berg och älska
kann sinna i sin skönn i en sådan
sitt förest med en önske.
dessa har följande år 1920 följande
för vissa skäl ända längre.

Bland lekarna har jag hört flera om och om
och om av sin skönn som rangjorde
och okänt mycket flera, bländas upp
och lockades samt följdes med älske
inuti de bländas upp med en gäspande
(barnen kunde följande gäspande om
ja är ihärlig, så att de gick att bländas
genom det, vore det sig riktigt väl
följande denna "barn" och om en
barnskund barn skönn penning
(denna lekare kallas "barn skönn")

med en hark eller läplugg eller ork.
Togs pennan division och en stift
snöre bandes i "Skarv" eller "Skarv"
rot" och mycket skänks i slutet
på 1800 Falt. Vidare Togs hark skapen
Littara kom gästhuset Luvare och
Lokaler av dessa gjordes ringar i
vika som skapade ättor eller ring-
fön som kunde skänks till barnet
skänkta dem dessa ringar försäges
i hand med skift av tid.

Trädeten bandes samman som en om,
med olika stacc skänkten kunde man
äta skänks en lång om, Knappar.
bandes i en ring på en stacc snöre
man kunde skänkta dessa ringar av
Knappar skänkta till för
Trädeten bandes som dotter med en ull-

gammal till huvud och en mindre
 ball till händelse ~~och~~ tidseendade
 kardor som regade av
 kunnat etc. Bannan finge
 ofta leka med kattor av lilla flodande
 gjöra, och försatta med öfver de
 deande påttas i en ring och hänges
 på någon drake i latten öfver bannens
 kropp så att bannet kunde stå till den
 men ej taga den, så fäster spegelbilar,
 papperbollar och lyg bann och i latten
 eller på lundig luff öfver gärdet.
 Lygde lyg bannet var också lundliga
 katter. Fäst i slutet på 1800 latten
 och bannet på 1900 latten kom köpta lek-
 saker i brukt bland annan.
 I hushåll bannet fannas lilla bann-
 saker och öfver köpta dockor roten

på 1838-40 Tiden. De leverande smisen
har en en del av dessa lekaker
kunnat, kamma del från ett präst-
hem där från ett S. L. Luthershem.
De består av små bränslar, kaffe-
skålar ~~och~~ fämnstär, och vagnar
släpar daskar med pantinslurar, dock
släda olikade verktyg etc. från olika
Tid. epoken

hängstol

obs! Håll i sätten

Den präst kunde sitta
på gärdet under

"gacke kisten"

ej uppmonterad

x till släpade barnet
med på den smisen
vidare på borden

* en gång från gården

"Skall somare på de gula av dessa föremål"
"gacke kisten" och hängsletten från hängstolen

Men man berättade att i hennes
barnsamt hade "glättarna" alltid
en vadderad klädnä på sig. Luns
de fyra 1-2 är "ut till skogslöv
på en dag i skogen och för en sedan"
på hade vi en kams om halsen så
hon och en "slabb" för de va
gale som vi höj på ha. Hatten
va "broran" bestod av några inte
men det var väl "gadeta" eller
"färla" i något ligg.

"Slabb" en vadderad färlid hade
en ligg
"Gadeta" - Gethår
"Färla" - med me
och på liggade den gamla mannen
"slabb" "glätt" men det blev bra färla"